

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Dein palatini Clerici à solo Principe designabantur ad episcopatus, absque ulla electione. Quod probatur duobus exemplis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ordinandi, juxta formulam undecimam & duodecimam. Ceterum ex formula illa undecima constat consensum regum de persona electi hac conditione temperatum, *si Episcopi eum dignum ad onus episcopale invenire valerent.*

CAPVT XVI.

Synopsis.

I. Consensum regum suis quoque decretis diserte confirmarunt Concilia Galliarum temporibus Caroli Calvi & Lotharij Imp. habita.

II. Dein palatini Clerici à solo Principe designabantur ad episcopatus, absque ulla electione. Quod probatur duobus exemplis.

III. Aliud electionis palatine exemplum habetur apud Lupum Ferrariensem in causa Aeneæ Episcopi Parisiensis.

IV. Sed ex eo Regum usu proficebantur ingentia incommoda. Plerumque enim promovebantur viri rudes atque imperiti & vita inexplorata. Itaque Concilium Valentinum edixit ut si quis à palatio mitteretur, prius diligenter examinaretur, ut sciri posset an episcopatu dignus esset.

V. Quando se Reges continuerunt intra terminos consensus, Pontifices quoque Romani ejus rationem habendam esse existimaverunt.

VI. Non adeo tamen se demittebant Romani Pontifices in hoc electionum negotio quin aliquando sui loci memores essent. Quod probatur auctoritate Joannis octavi, qui Lanfanensis Episcopi institutionem in se traxit, ac tamen consensum à Carolo Crasso suppliciter petiit.

VII. Carolus Crassus quasdam Ecclesias libertate canonica electionum in perpetuum donavit, exempli causa, Genevensis, & Cabilonensem.

VIII. Sub Carolo Simplice, tamen si republica variis moribus concessa fuerit, remansit tamen necessitas assensus regis in electionibus Episcoporum. Probat auctoritate Joannis decimi Papæ.

IX. Continuita est hac potestas à sequentibus Regibus; ut ostenditur pluribus exemplis.

X. Initio tertia Regum nostrorum dynastia perseveravit prior illa consuetudo assensus regis.

I. **C**ONSENSUM regum suis quoque decretis diserte confirmarunt Concilia Galliarum temporibus Caroli Calvi & Lotharij Imp. habita. Anno DCCCCLIV. petunt à Carolo patres in synodo apud Theodonis-villam ut viduatis Ecclesiis quantocyus præficiantur Episcopi à Deo dati, & à vobis regulariter designati. Si omissus esset Principis consensus, irrita quidem non erat ordinatio, ut sapienter docuit Florus, attamen discordiæ seminarium erat. Quod ut averteret à capite Vvenilonis Senonensis, qui Rege non merito electum à clero & populo Agium Preshbyterum Aurelianensi Ecclesiæ ordinaverat, Concilium Vernense anno DCCCXLIV. à Carolo postulat, quoniam rei illius alium exitum non videbat, ut ejus

pietas quod à tantis viris actum est, ratum esse permittat.

II. Ceterum non potuit his limitibus coerceri potestas regia; quæ aulicorum cupiditatibus incitata, electiones in aliis conservando, palatinos Clericos à solo Principe designari posse contendebat. Quod aperte docet Vvenilonis & Gerardi Comitum epistola apud Lupum Ferrariensem LXXXI. ad Amulum Archiepiscopum Lugdunensem. Hujus Amuli sedes cum esset in parte regni Lotharij, prolixius à clarissimis illis viris Caroli nomine exorandus fuit ut Bernum Regis propinquum, & ab eo de Consiliariorum suorum consensu electum, in Augustodunensi Ecclesia ordinaret. Quod ut impetrent, addunt non esse novum ut à Rege nobilioribus Ecclesiis ex palatio deligantur antistites: *Idque vestre prudentiæ Dominus noster jussit suggerere, non esse novitium aut temerarium quod ex palatio honorabilioribus maxime Ecclesiis procurat antistites.* His subjungunt concessionem à Zacharia factam Pippino, de qua superius actum. Poterant edictum Clotarij Regis proferre, si fuisset illis obvium; cujus verba de hac specie intelligenda suo loco monuimus. Nec contenti Bernum commendare, eadem quoque ratione Godelsadum, à Rege electum, Cabilonensi Ecclesiæ admoveri petunt: *Godelsadum etiam, quem ex palatio suo more predecessorum Regum majorum suorum, ut ante monstratum est, Cabilonensi Ecclesiæ præfici flagitat idem Rex, in hac Quadragesima non gravemini ordinare.* Quæ petitio locum habuit saltem in Godelsado, qui subscripsit Concilio Suefionensi anno DCCCLIII. sex annis post epistolam illam; quæ data est anno octingentesimo quadragesimo octavo.

III. Aliud electionis palatine exemplum habetur apud eundem Lupum ep. 98. & 99. in Aneæ Parisiensi Episcopo, quem anno DCCCLIII. Carolus elegerat. Sed eum postea clerus quoque Ecclesiæ Parisiensis & fratres cœnobiorum sua quoque electione honestarunt, rogantes literis suis Senonensem Archiepiscopum & provinciam Episcopos ut quantocyus ejus ordinatio perficiatur, ne dilatione divini & regis beneficii torquerentur. Ratio verò est in promptu cur Rex electionem Aneæ sibi assumpsisset: quoniam unus erat è Clericis aulicis, ut colligitur ex epistola Episcoporum ad clerum Ecclesiæ Parisiensis: *Quis enim vel leviter tetigit palatium cui labor Aneæ non innotuit, & fervor in divinis rebus non apparuit?*

IV. Quoniam verò non omnes episcopatus admoti referebant Aneæ istius mo-

Vide Notat. Baluzij ad epist. 81. Lupi Ferrar.